

Caracterizarea personajului Mos Nichifor din opera Mos Nichifor Cotcariul scrisa de Ion Creanga-prima parte

Personaj principal, pluridimensional, static, eponim. Modalitati de caracterizare:

– caracterizarea directa: elemente de portret facut de narator, elemente de autocaracterizare;

– caracterizare indirecta: prin propriile ganduri, simtiri si actiuni, prin comentariul naratorial; prin limbaj, prin nume; portret caracterologic.

Pasiunea harabagiului pentru conversatie, pentru povestire, este exemplara si individualizatoare; tot discursul este controlat, calculat cu buna stiinta de protagonist, care practica seductia verbala.

Este personajul principal al nuvelei, pagina de referinta in intelegerea creatiei povestitorului humulestean. "Mos Nichifor nu-i o inchipuire din povesti, ci e un om ca toti oamenii". Asa isi incepe Creanga relatarea despre Nichifor Cotcariul, vrand parca sa fie mai convingator decat in alte povestiri care debuteaza, asemeni basmelor, cu "A fost odata..." Naratorul insista asupra ideii de autenticitate a personajului, adaugand ca mos Nichifor traia in Tutuieni "pe cand bunicul bunicului meu fusese cimpoias la cumatria lui mos Dediu din Vanator?". Evocarea ne duce cu gandul la stilul Amintirilor din copilarie, unde, ca si aici, realitatea si legendarul se contopesc intr-o poveste care pare sa-si piarda radacinile intr-un trecut indepartat, dar totusi identificabil.

Ca si in cazul altor personaje din opera sa, Creanga nu se opreste asupra portretului fizic, ci isi concentreaza atentia asupra celui caracterologic. Descrierea carutei, mijlocul de munca al lui Nichifor, ocupa mai mult spatiu decat prezentarea propriu-zisa a personajului. Deducem, deci, ca mos Nichifor, harabagiul, este extrem de preocupat de slujba sa. Aflam, totusi, ca nu-i place sa transporte marfa, preferand sa satisfaca nevoile de deplasare ale oamenilor: "Harabagia, zicea el, e mai buna, ca ai a face tot cu marfa vie, care la deal se da jos, la vale, pe jos, iar la popas, in caruta".

Pe parcursul povestirii ne dam seama ca acesta nu este singurul motiv pentru care mos Nichifor prefera sa plece la drum ducandu-i pe oameni unde au nevoie. Descoperim treptat pasiunea harabagiului pentru conversatie, pentru povestire. Iata cum descrie naratorul perindarile lui Nichifor: "De intalnea vreun om calare, pe drum, intreba: "Departa ai lasat pe voda, voinice?" Si apoi indata da biciu iepelor, zicand: Alba-nainte, alba la roate, I Oistea goala pe de-o parte. I Hii! Opt-un cal, ca nu-s departa Galatii, hii!!!" Cornel Regman identifica in aceasta adresare rimata, menita sa dea avant iepelor, calitatea personajului "de a se pastra sufleteste vital, teatrul pe care-l desfasoara pornind si dintr-o aspiratie necheltuita spre joc, spre chiuitura".